

1. Розвиток у студентів вміння самостійно на практиці аналізувати діяльність служб управління персоналом з метою розробки заходів щодо вдосконалення їх роботи.

2. Формування системи знань з практики організації діяльності служб управління персоналом.

3. Визначення функціональних обов'язків, прав та відповідальності служб управління персоналом в загальній системі кадрового менеджменту.

4. Визначення основних професійно-кваліфікаційних вимог до кадрового штату служб управління персоналом.

5. Формування практичних навичок щодо створення організаційно-розпорядчої документації, яка забезпечує організацію діяльності служби управління персоналом в конкретній організації.

Л. П. Лещенко, ст. викл. кафедри іноземних мов ФЕФ

РОЛЬ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ В АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Видатні мислителі минулого Аристотель, Платон, Ж.-Ж. Русо, Д. Локк, Я. А. Коменський, Г. Сковорода та інші розробляли філософсько-культурологічні і педагогічні підходи до гри як засобу взаємодії людини зі світом. Будь-яка початкова освіта, зазначав Я. А. Коменський, повинна відбуватися приховано і «як би шляхом гри».

Вітчизняний психолог І. О. Сікорський вважав гру могутнім фактором розвитку дитини. Так у грі:

1) розвиваються інтелектуальні сили і здібності, набуваються конкретні знання про предмети і явища оточуючої дійсності;

2) удосконалюються і розвиваються фантазія, творчі здібності, змінюються альтруїстичні почуття, воля та дисциплінується поведінка.

Український педагог-гуманіст В. О. Сухомлинський один із перших запропонував об'єднати навчання з грою, оскільки без гри немає і не може бути повноцінного розумового розвитку учнів.

Дидактичні ігри класифікуються на: рольові, розвиваючі (навчаючі або інтелектуально-розвиваючі) і ділові. Різновидами дидактичних ігор є симуляційні (сприяють відтворенню певних якостей); метод інсценізації та метод генерації ідей.

Дидактичні ігри, які використовуються у навчальних закладах, виконують різні функції: активізують інтерес та увагу учнів, сти-

мулюють творчі процеси діяльності учнів, знімають фізичну втому, розвивають пізнавальні здібності, кмітливість, увагу, закріплюють знання, вміння і навички тощо. Вони також мають важливе значення у моральному вихованні, сприяючи розвитку цілеспрямованості, витримки, самостійності, виробленню умінь діяти згідно з певними нормами.

Дидактична цінність використання ігрової діяльності обумовлена тим, що в імітаційній грі поєднуються наступні принципи «оптимальної» технології навчання: активності, динамічності, зацікавленості, виконання ролей, колективності, моделювання, проблемності, результативності, самостійності, системності, змагання.

Рольова гра — це поліфункціональне явище. В навчальному процесі виконує 5 основних функцій: мотиваційно-стимулюючу, навчальну, виховну, орієнтовну та компенсаторну, а успішність залежить від того, як ефективно реалізуються ці функції у навчальному процесі.

В соціально-психологічній підготовці керівників підприємств, спеціалістів є ціллю формування у студентів навичок керівництва групових дискусій, розв'язування міжособистих конфліктів, навичок адекватного міжособистого сприйняття. Під час рольової гри її учасники вирішують поставлену проблему шляхом розігрування соціально-психологічних ситуацій, типових для виробництва, виконуючи при цьому ролі працівників підприємств.

Під час рольової гри студенти виконують різноманітні ролі, які вони зможуть виконувати у своєму майбутньому, про виконання яких мріють.

Рольова гра з педагогічної точки зору виступає як засіб навчання і виховання. Саме в рольовій грі студент може повністю реалізувати творчі здібності, задовольнити свої потреби у творчості, проявити ініціативу у дискутуванні.

В методичному аспекті рольова гра підвищує емоційний тонус навчального процесу, створює атмосферу радості, доброзичливості.

Рольова гра сприяє реалізації активного підходу до вивчення іноземної мови, коли в центрі уваги знаходиться студент зі своїми інтересами та потребами.

Моделюючи мовленнєві ситуації, рольова гра дає можливість наблизити мовну діяльність на заняттях до реальної комунікації, дає можливість використовувати іноземну мову як засіб спілкування.

Як показала практика, застосування дидактичних ігор має широкі можливості, оскільки, по-перше, перетворюють студентів із об'єкту педагогічного процесу у активних суб'єктів власного

учіння, по-друге, дають змогу кожному студенту випробувати себе у різних ролях, по-третє, можуть охоплювати найрізноманітніші види навчальних робіт. Дидактичні ігри допомагають інтенсифікувати та оптимізувати навчальний процес.

О. С. Літошенко, ст. викл. кафедри
правового регулювання економіки

ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ ВИКЛАДАННЯ ЮРИДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

В сучасних умовах трансформації суспільних відносин та розвитку правової демократичної держави в Україні назріла необхідність удосконалення правового регулювання інституту адміністративної відповідальності. Головний нормативно-правовий акт, який регулює застосування адміністративної відповідальності в Україні, — Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП) протягом останніх десятиріч зазнав значних змін. Кількість складів адміністративних правопорушень збільшилась майже в два рази; правом розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати стягнення були додатково наділені більше двадцяти органів держави.

Водночас розвиток нормативно-правового регулювання адміністративної відповідальності не позбавлений ряду проблем. Основна з них — це збереження множинності нормативно-правових актів про адміністративну відповідальність.

Тому на сьогоднішній день назріла необхідність систематизації адміністративного законодавства, зокрема його кодифікації. Така позиція цілком відповідає Концепції адміністративної реформи в Україні, затвердженої Указом Президента України від 22.07.1998 р. № 810/98, зокрема розробці такої частини майбутнього узагальнюючого Адміністративного кодексу України, як Кодекс про адміністративні проступки. На виконання даної Концепції 15.07.1999 р. Верховна Рада України схвалила Державну програму розвитку законодавства України до 2002 р., яка передбачала подання у 2001 р. до законодавчого органу проекту Адміністративного кодексу України. Однак, до сьогоднішнього дня цей законодавчий акт не прийнятий.

Проблемні питання щодо нормативно-правового забезпечення адміністративної відповідальності, які викликають найбільше дискусій серед науковців, доцільно виносити на обговорення під час